

Tri roky na tej istej lavičke. Teraz má strechu nad hlavou. Príbeh pani Anny

12.6.2026 - | OZ Vagus

Pani Anna presedela na lavičke v parku celé dni. Okoloidúci ju míňali na ceste do práce, susedia z okolitých bytoviek ju pozorovali z okna, ľudia, čo večer venčili psov, ju videli ukladať sa na spánok. Občas jej niekto priniesol jedlo či vodu, ale viac pre ňu urobiť nevedeli. Keď si susedia z najbližšej bytovky s obavami všimli, že jej zdravotný stav sa zhoršuje, zavolali na našu krízovú linku.

Keď sme prišli, pani Anna sedela na lavičke vo veľmi zlom stave. Zistili sme, že už niekoľko týždňov sa stravuje len tým, čo jej darujú okoloidúci – rožkami, koláčmi, paštétou. V dňoch, keď sa nikto nepristavil s drobným jedlom, bola hladná.

Na ulici bola tri roky. Ocitla sa tam po tom, čo jej skončil nájom v sociálnom byte a ona nemala kam ísť. K psychiatrickej diagnóze sa postupom času pridávali aj iné zdravotné ťažkosti, pre ktoré pani Anna viackrát skončila v nemocnici. **Len za posledný rok bola hospitalizovaná už 4-krát. Po prepustení z nemocnice nemala kam ísť a tak sa zakaždým vrátila na svoju lavičku.**

Ako prvé sme pani Anne povedali o obedoch v dennom centre Domec. Bolo dôležité, aby už nebola odkázaná na náhodné dary okoloidúcich a aby mala každý deň teplé jedlo. Druhý krok — nájsť pre ňu dôstojné bývanie — bol oveľa ťažší. Aj keď pani Anna sama povedala, že by sa chcela dostať z ulice, nie vždy mala silu riešiť hľadanie ubytovania. Keď človek žije v neustálom strachu a hlade, formuláre a žiadosti sú to posledné, na čo má silu myslieť.

Hľadali sme miesto, kde by mohla žiť v dôstojných podmienkach a dostala by zdravotnú pomoc. **Zariadenia sociálnych služieb aj útulky v Bratislave boli plné, no našli sme jedno voľné miesto v zariadení na južnom Slovensku.** Skôr než sme stihli podať žiadosť, sa pani Anna ocitla v hlbokkej kríze. Prestala opúšťať lavičku, uzavrela sa do seba a o bývaní počuť nechcela. Mala pocit, že jej život sa už neobrúti k lepšiemu a prestala veriť, že má zmysel sa o niečo snažiť.

Aj keď pani Anna odmietala ďalej riešiť bývanie, ďalej sme ju pravidelne navštevovali a boli sme pri nej. Trvalo niekoľko dní, kým opäť začala veriť, že zlepšenie jej situácie je možné. Spolu sme vyplnili žiadosť a čakali na odpoveď.

O pár dní na to, práve keď bola pani Anna na obede v Domci, prišla správa, že miesto sa našlo. **Po troch rokoch na lavičke má pani Anna konečne strechu nad hlavou.**

Keď vidíme človeka v ťažkej situácii, snažíme sa pomôcť, ako vieme. Podáme vodu, dáme pár drobných, kúpime malé jedlo. **Niekedy však takáto pomoc nestačí na skutočnú zmenu situácie človeka bez domova.**

Náš terénny tím je v uliciach 6 dní v týždni. Každý deň pripravujeme teplé obedy pre ľudí bez domova, denne poskytujeme sociálnu podporu ľuďom v tej najťažšej situácii. Vďaka pravidelným darcom a darkyniam môžeme byť pri každom tak dlho, ako to potrebuje — od prvého kontaktu až po vlastnú strechu nad hlavou.

Staňte sa súčasťou skupiny pravidelných darcov a darkýň, ktorá mení životy ľudí bez domova. Darujte pravidelne na www.vagus.sk

Dátum: 12. 6. 2026

<https://vagus.sk/tri-roky-na-tej-istej-lavicke-teraz-ma-strechu-nad-hlavou-pribeh-pani-anny>